

ikke vil være forbundet med mange Banskfeligheder. Jeg skal med Hensyn til Livet paa Færøerne oplyse, at der kjender man hinanden ganske anderledes, end man kjender hinanden hernebe, selv under smaa Forhold. Man kjender hinanden paa det allernærmeste, og den ene Bygds Beboere kjende ogsaa godt de økonomiske Forhold i den anden Bygd. Man kan derfor vistnok godt bedømme Skatteevnen i de enkelte Sogne. Jeg har iøvrigt antaget, at den Norm for Skatteevnen, der tænkes paa, er den, der naas ved at sammenholde Sognebudgetterne indenfor den enkelte Forstanderskabstreds.

Justitsministeren (Melleman): Med Hensyn til de faktiske Oplysninger om Forholdene paa Færøerne kan jeg væsentlig henholde mig til den ærede sidste Taler, der som Sørenskriver har tilbragt adskillige Aar deroppe og saaledes har havt Leilighed til at lære dem at kjende; iøvrigt skal jeg kun bemærke, at, forsaavidt man skulde ville fravige Lagthingets Forslag med Hensyn til Udgifterne ved Sysselmændenes Skjds, maa jeg indtil videre modsætte mig det, idet jeg ikke finder, at der er nogen Grund til, eller i alt Fald at det er altfor svage Grunde, som man vil bygge paa, naar man blot ganske i Almindelighed henholder sig til, hvad man synes efter herværende Begreber bedst vil passe, og forsaavidt man har gjort Betænkkeligheder gjældende med Hensyn til den i § 2 foreskrevne Ligning, tror jeg ikke, det er et Punkt af nogen særdeles Betydning. Jeg kan kun sige, at, forsaavidt man virkelig ønsker at forfølge denne Sag nærmere, vilde jeg ikke alene ikke have Noget imod, men vilde endogsaa anføre det for naturligt, at man for denne Lovs Vedkommende afventede det ærede særskilte Medlems Ankomst. Dette er imidlertid en Sag, som ikke beror paa mig at afgjøre, og derfor skal jeg ganske henstille til det ærede Things og navnlig til den ærede Formands Afgjørelse, hvorvidt man i Anledning af de her fremkomne Ytringer maatte finde Anledning til saadan Opsættelse. For mit Vedkommende er der Intet til Hinder derfor; jeg tror ikke, at der vil afstedkommes videre Skade ved den Forhaling, som Lovens Fremme derved maatte komme til at lide.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 48 St.

Rump: Maa jeg foreslaa nebsat et Udvalg paa 3 Medlemmer. Jeg antager, at dette Antal vil være tilstrækkeligt med Hensyn til denne lille Lov.

Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag, hvorfor det sattes under Afstemning. Det vedtoges enstemmig med 47 St.

Man gif derefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov indeholdende nærmere Regler for Udskrivning af Skatten til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2033 ff.)

Rump: Maa jeg ogsaa maa tillade mig nogle faa Bemærkninger angaaende dette Lovforslag; de skulde blive færre end med Hensyn til det forrige. Jeg vil tillade mig et Et og Alt at anbefale det til usorandret Vedtagelse. Skatterne til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne falde nu ubelukkende det matriculerede Jordegods til Laft. Lovforslaget gaar ud paa paa Færøerne at oversføre den samme Regel, som ifølge Loven om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867 gjælder for det egentlige Kongerige, at der nemlig skal kunne fordeles indtil en Tredjedel af det Beløb, som skal staffles tilveie, paa Amtets Kommuner, og at disse Beløb fordeles i Kommunerne paa samme Maade som de øvrige Udgifter, saaledes at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Marketal, en Tredjedel efter Folkemængden og en Fjerdedel efter Lagthingets Skjøn. Har der været Grund til her i Kongeriget at give en Regel, hvorved man søgte at lette Jordegodsset og lægge noget af Skatten til Amtsrepartitionsfonden over paa Personerne, gjælder det i endnu højere Grad paa Færøerne. Medens her i Danmark paa Landet den langt overveiende Del af Indtægten kommer fra Jordbruget, forholder dette sig noget anderledes paa Færøerne. Ganske vist har Jordegodsset ogsaa der sin store Betydning, men det staar dog tilbage for Fiskeriet. Den største Del af Indtægten udkommer ved Fiskeriet. Medens i Almindelighed Jordbrugere hernebe saa godt som ikke have andet Erhverv ved Siden af, hører det til de rene Undtagelser, at Jordbrugere paa Færøerne ikke tillige drive Fiskeri. Dertil kommer ogsaa en anden Omstændighed, som er fremhævet i Motiverne, nemlig at Thorshavn saa godt som ikke bidrager til Amtsrepartitionsfonden. Skjøndt Thorshavn bebos af omtrent en Tiendedel af den særskilte Befolkning, har den et meget lille Marketal. Med Hensyn til Marketallet staar den i Klasse med de allermindste Bygder deroppe, og det Bidrag, den yder til Amtsrepartitionsfonden, er derfor saa godt som slet intet. Denne Lov vil derfor ogsaa paa dette Punkt kun bidrage til en mere billig Fordeling af de herhenhørende Udgifter, end Tilfældet for Diebliffet er.